

Oratio coram Collegio Regali Medicorum Londinensium, ex instituto Harveiano habita festo divi Lucae, anno Domini M.DCC.XXIX ... / [Peirce Dod].

Contributors

Dod, Peirce, 1683-1754.
Royal College of Physicians of London.

Publication/Creation

Londini : Impensis Bernardi Lintot, [1729?]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/cmcv87kr>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30412298>

ORATIO

CORAM

COLLEGIO REGALI
Medicorum Londinensium,

EX

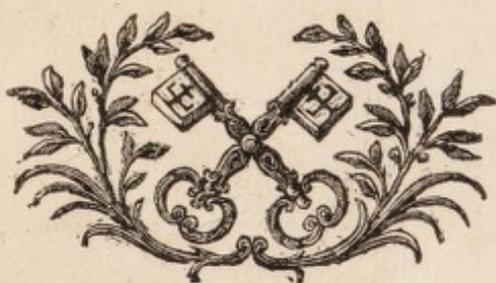
INSTITUTO HARVEIANO,

HABITA

Festo Divi LUCÆ,

Anno Domini M.DCC.XXIX.

A PEIRCIO DOD, ejusdem Collegii Socio, &
Nosocomii Sancti *Bartholomæi* Medico.

LONDINI:

Impensis BERNARDI LINTOT, in Vico dicto
Fleet-street.

INSIGNISSIMO

Dom. *Hans Sloane* Baronett.

PRÆSIDI,

SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Medicorum Londinens.

ORATIUNCULAM HANC

Ipsorum Jussu Editam,

Eâ quâ par est Observantiâ,

D. D. D.

PEIRCIUS DOD.

O R A T I O

Die xviii *Octobris*, A. D. 1729.

UM mihi, nescio quo fato, incumbat ut orationem hanc apud Vos habeam, tùm in laudem Artis nostræ, omnium quotquot sunt præstantissimæ, tùm in memoriam & honorem eorum qui & de illâ, & de Societate hâc nostrâ benè meruerunt; quàm arduam & perdifficilem aggressus sum provinciam, alii è vobis, *Auditores spectatissimi*, experiundo didicistis, alii conjecturâ facilè assequamini. Sistere se, atque fuscipere se unum esse, de solenni aliquâ re audiendum, est magnum quoddam atque anceps ausum; præsertim cum nihil sit quod de illâ re dici possit quod non antea, & ornatissimè, & copiosissimè, dictum fuerit,

erit, & nemo ferè fit quin acutiùs, atque acriùs vitia in dicente, quam recta plerumque videat. Hanc itaque provinciam, utut aliis forsitan optabilem, & certè honore plenam, mihi fanè formidabilem, deprecatus fueram, (id quod ab aliis Collegarum dignissimorum, saniore planè consilio, factum vidi) nisi quod nollem me subtrahere à quovis munere præstando quod mihi demandatum sit; & Tu, *Vir insignissime*, qui tantâ Tui famâ, & nostrûm omnium commodo & honore Nobis nostrisque rebus dignissimè præes, me non inidoneum judicasti qui *Harvæi* magni instituto, magno hoc in conventu, aliquatenùs satisfacerem.

Quâ ratione autem munus hoc absolvere enitar, & vestræ de me conceptæ opinioni, quantum in me est, respondere, paucis accipite.

Primò itaque quædam proponam de Medicinâ in genere, deque iis quibus non modò originem & fundamenta, sed & omne id quicquid ferè est Artis nostræ saluberrimæ, debemus: Deindè pauca adjiciam de variis illius ætatibus atque progressibus, & de vario illius statu usque ad resuscitatas Literas; & denique, quod est præcipuum hujus instituti, ostendere coner
qui-

quibus potissimum viris pristinum illud decus atque lumen Arti medicæ apud nos restitutum est, quantumque in hoc laudis genere *Nostratibus* jure merito tribuendum.

Nunquam quidem non fuit Medicina, siquidem, ut rectè *Celsus* *, vel imperitissimæ gentes herbas aliaque prompta in auxilium vulnorum morborumque noverunt: Neque enim sylvæ horridiorque naturæ facies medicinis carent, sapientissimo orbis conditore & sacrâ illâ rerum omnium naturâ nusquam non disponentibus remedia in hominum usum. Et cùm ità comparati simus, ut multiplex ægritudinum cohors semper terris incubuit, ita procul omni dubio medelæ necessitas ab omni ævo hominum ingenia exercuit. Quæ autem nunc conclusa sunt artibus, omnia quondam, hominum ritu sylvis degentium, dispersa latè ac dissipata, fuitque Medicina paucarum tantùm herbarum scientia, &, perindè atque aliæ artes, rudis diu ac inculta.

Quænam gentes illam primùm excoluerunt admodùm incertum; constat tamen eam apud

* In Præfatione ad Libr. Primum.

antiquiores quasque, & *Ægyptios* præsertim, plurimo in honore fuisse, & illos qui eam cum aliquâ laude alicubi exercuerint, pro more istorum temporum, in Deorum numerum fuisse re-
latos. *Græci* autem, ut artibus & disciplinis quibuscunque ingenuis, præ aliis, operam navarunt, ita Medicinæ studia, non solum aliquantò magis, * ut apud eundem *Celsum*, sed & magis abundè apud illos, quàm in cæteris nationibus viguerunt.

Hujus rei illustre exemplum habemus in *Hippocrate*, † qui, Scholæ *Coæ* & *Graiae* gentis decus, sparsa ista undequaque colligens, ex parvis illis & vulgaribus initiis Artem medicam ferè totam adinvenit, feliciter exercuit, & in scientiam extulit, tum amplissimam, tum fructuosissimam. Vir, divinâ planè indole & sagacitate

* Ibidem.

† Αὐτος θεία φύσει κέρρηται, καὶ ἐκ μικρῶν καὶ ἰδιωτικῶν, εἰς μεγάλα καὶ τεχνικὰ προσήγαγε τὴν ἰητρικὴν--τοσοῦτον ὑπερβεβηκώς τῇ τῆς ψυχῆς εὐφροιά τοὺς προγόνους, ἕσον δι-
εήνοχεν αὐτῶν, καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ--πολλὴν γῆν καὶ θάλαττον διασπείρων πανταχοῦθεν, ὡσπερ ὁ Τριπίλομος τὰ τῆς Δήμητρος σπέρματα, τὰ τῆς Ἀσκληπιοῦ βοοθήματα.
Pati regis Epistola ad *Artaxerxem* magnum, inter Epistolas, Sect. 8. Oper. *Hippocratis*.

gacitate plusquam humanâ ; ingenii dexteritate tantò majores superans, quantò eos etiam in Artis excellentiâ : *Æsculapii* auxilia, non fecus ac *Triptolemus* dona *Cereris*, per magnos terræ & maris tractus vivus dispergens, & quo ista posteris quoque, in omne ævum, beneficio essent, universam rei Medicæ rationem literis consignans, omnium quotquot sequuti sunt Medicorum facilè princeps & parens unicus.

Quantùm autem venerabilis ille Vir, aliique qui illum sequuti sunt, præclara istius gentis ingenia, hâc in re præstiterunt, abundè notum : Vobis præsertim, *Socii doctissimi*, in illorum scriptis versatissimi, quibusque compertum est quousq; processerunt in Medicinâ stabiliendâ. Et fanè, quicumque observaverit ut veteres illi Medicinæ Antistites infinitas morborum series accuratè descripserunt, ut illorum historias, signorumque discrimen, sigillatim illustrarunt, ut eventum periodosque exactissimè designarunt, & omnia demùm quæ ad illos vel internoscendos, vel judicandos, vel curandos pertinent, & diligenter investigarunt, & dilucidè enarrarunt, næ is probè intelliget, quàm magnam *Therapeuticæ* solertiæ partem cuncta
gens.

gens medentium *Græcis* debeat, quòdque *Græcæ* linguæ cognitio à peritiâ Medicinæ nunquam fit sejungenda.

Græcos tandem superabant *Romani*, armis tamen non artibus; nam si unum aut alterum excipiatis, quotusquisque est inter illos qui ullius artis aut disciplinæ studio tenetur præter Poësin & Oratoriam? Non mirum igitur si illorum temporibus minus augusta & parùm splendida appareat rerum nostrarum facies, & si scientia Medica, fusè adeo à *Græcis* tractata, vix ullum acceperit lumen à *Latinis* literis. *Celsum* unicum fortassè excipiamus, fidelem illum *Hippocratis* interpretem, qui Medicinam, quam ab illo & *Asclepiade*, aliisque *Græcorum* plurimis acceperat, in compendium redegit, & non modò propter Artis scientiam, sed propter scribendi venustatem meritissimò æstimatur.

Qualiscunque verò fuerit rei Medicæ fors apud gentem illam, totius terrarum dominam, cùm pernicioso Barbarorum impetu labefactari cœperit istud imperium, eximia quæque Literarum monumenta unà conciderunt, jacuitque Medicina, impio tumultu vastata, ferâque diluvie tantùm non deleta.

In hoc rerum statu cum diu permanfissent Literæ, inciderunt tandem in manus *Arabum*, gentis bellicofæ & afperæ, fed fimul cum armis literarum ftudia agitantium, & per annos dehinc quam plurimos occupatam tenentium Medicinam, fuique fequaces omnes ferè habentium : Quali autem emolumento, vel Literis, vel humano generi, ex hoc liquet, quod fimul atque aditus patuit ad antiquiores Literas, corruebat ftatim quicquid exædificaverant leviculi ifti homines, exoluitque illorum doctrina, nulli folido fundamento innixa, &, doctiffimorum hominum iudicio, non tàm ad lucem dandam rebus obfcuris, quàm ad obducendum tenebras rebus clariffimis, accommodata.

Lætius hinc feſe exhibent res noſtræ, & purior æther campos noſtros veſtit, cùm, renaſcentibus Literis, antiqui doctrinæ fontes cœperint recludi ; utque erant ingenia hominum nunquàm magis propenſa ad omne genus Literarum, fic nullâ in re magis elaboratum eſt quam ad reſtituendam priſcam de re Medicâ ſapientiam, veramque adeò Medicinæ dignitatem.

Hâc in re cùm plures operam ſuam collocarunt, tùm quinam nobis prius potiufvè commemorandi

morandi sunt quam ii sub quorum auspiciis præclara illorum conamina, tùm orbi, tunc temporis, prosperimè innotuerunt, tùm consultissimè provisum est ut illa ad posteros etiam derivarentur?

Et primus quidem inter hos, me iudice, recenseri debet *Magnificus* ille *Princeps*, sub cuius imperio, & prisca illa Scientia, & Literæ humaniores, & sacrosancta nostra Fides reviviscere ac reformari incœperunt. Præclarus namque iste Rex, ut multa egregia pro re publica, domi forisque sæpius præstitit, ita, perinde atque prudentissimi quique sui ordinis, secum reputans quòd nihil esset vitâ ac salute hominum, vel sibi charius, vel reipublicæ utilius, & quòd multarum rerum cognitio & morum probitas, non vulgaris requisitæ sint ad eos qui exercent Medicinam, regii sui officii munus esse arbitratus est prospicere, ut nec quisque qui vel à populo, vel à seipso Medici nomine appellatur, nec raptim & modicè eruditi, nec improbi aliqui homines, quæstus potius & avaritiæ causâ, quam bonæ ullius conscientiæ aut Literarum fiduciâ Medicinam profitentes, Medicinæ praxin, non sine multorum perniciæ, aggredierentur; ideoque
in

in unum coire voluit quotquot cum aliquâ honestate studia illa salutaria secuti sunt, & Collegium hoc instituit doctorum & proborum virorum*, qui improborum istorum conatibus obfisterent, & eorum incitiamac temeritatem, tàm exemplo & gravitate suâ reprimere, quàm per leges regni, & per constitutiones ab illis edendas, punire valeant & coercere. Quid à celeberrimis antecessoribus nostris præstitum fuit ut utilissimo huic instituto satisfactum sit Annales nostri abundè testantur, nec si minus prosperi fuerint conatus magis nuperi, id vitio culpævè Collegii ullatenùs imputandum: Illiberaliter nos tractant ii ad quos appellare nobis sæpius nimium necesse est, aliterque omninò quam priscis illis sæculis, indoctoribus forsàn, sed magis sapientibus, & utilitati publicæ meliùs consulentibus.

Honores regi isti proximos nemo æquiùs occupet quam *Is* qui in summo gratiæ & dignitatis gradu apud illum collocatus, & opibus ac honoribus ultra omnes sui temporis subditos auctus, gratiam illam omnem quâ valebat, & studia om-

C

nia

* Vide Chart. Regiam, pro constituend. Collegio.

nia destinabat, ut animum pium, bonoque Literarum præcipuè consulentem testaretur? Vir immensi animi; ad maxima quæque natus; rerum prudentiâ & eloquentiâ instructus, & quo potissimum favore ac suafore quicquid factum est pro condendâ & stabiliendâ hâc republicâ nostrâ fuit impetratum. Neque hic passus est consilia sua subsistere Vir inclytissimus; cognoscens quippè quod sana eruditio firmissimum sit artium præsidium, *Academiæ Oxoniensis* patrocinium suscepit; ad *Græcarum* perindè atque aliarum Literarum studium eos excitabat; omnibus illorum rebus, maximè quoad rem literariam & exercitia scholastica, vigilantissimè prospiciebat; Lectiones quamplures publicas ibidem instituebat, & adeò exornatam, adeoque in omni disciplinarum genere florentem indies reddidit *Oxoniam*, (Loquor ex Annalibus nostræ Universitatis) ut exteri quique in summam admirationem *Academiæ* istius traherentur, & *Nostrates* deinceps occasionem non habeant regiones exteras disciplinæ gratiâ petendi. Literæ demùm quæcunque nunquam magis nitescentes, aut majoribus incrementis auctæ, quàm sub auspiciis *Magni istius Cardinalis*, & *Academia* nullo

nullo ævo fortita patronum, vel ad promovendas Literas, vel ad rem suam ampliandam, vel ad privilegia istius tutanda, studio & affectu propensioem, adeò ut fatum illius præmaturum, contra quod summorum Aulicorum aliquandò, inter maximas calamitates habeatur.

Linacrum post hos memorem, *Caiumne*? Illum, tantum non conditorem, hunc, conservatorem & vindicem, hujuscè nostræ communitatis, quique primi inter Nostrates ad perlegendos veteres viam nobis aperuerunt, & artem Medicam, jacentem tùm & penè intermortuam, non solùm refuscitaverunt, sed civitatem hanc pro illâ impetraverunt, eamque & legibus atque institutis optimis roborarunt, & opibus atque honoribus insignissimis ampliarunt: Uterque sanè omnigenâ literaturâ cumulatissimè instructus, & de omni literarum genere vicissim optimè meritus, ac dignissimus certè omnibus elogiis, quotquot solenni hac, aliâvè quavis celebritate, perpenduntur.

Tempus me deficeret si singulos commemorare velim qui honestâ æmulatione accensi, vel arti nostræ promovendæ, vel rebus nostris amplificandis, studia sua collocarunt; si, *Caldwallum*,

& prænobilem focium operis, *Baron. Lumleium*, qui ut res Chirurgicæ intra hos parietes luculentissimè explicarentur, conjunctâ suâ munificentia, effecerunt ; si, *Gulstonum*, qui ut idem fieret circa res Anatomicas & viscerum structuram ac morborum sedes, beneficè curavit ; si, *Hamæum*, postulante temporum iniquitate, & rerum nostrarum calamitate, multiplici liberalitate insignem ; si, *Marchionem Durnovariæ*, qui non dedignatus est inter nos recenseri, rebusque nostris interesse, & centum libras in libros emendos, & deinde eximiam suam Bibliothecam Collegio dicavit ; si, *Willisium* ; si, *Lowerum* ; si, *Whartonum* ; si, *Sydenhamum*, aliosque quamplurimos, omnium ubicunque terrarum Medicos celeberrimos, qui *Spartam* hanc, & suam, & nostram, scriptis suis, affatim cohonestarunt ; si, *Harveium* demùm, maximum virum, & Collegii hujus Gentisque nostræ summum decus ac ornamentum ; cui debemus inventa illa, nunquam moritura, *de Circulatione Sanguinis*, & *de Generatione Animalium* ; cuique, inter quamplurima alia, non sapienter minùs quàm magnificè in nos à se collata, annuam hanc illustrium antecessorum

tecessorum nostrorum commemorationem, & festivitatem subsequuturam.

Sed & cur ego vetera ista conquirerem, cum nobis liceat uti magis recentibus exemplis & non ita pridem vivis? virorum nempe in Arte nostrâ præstantissimorum, quique meritis suis, & nos, & alios sui memores effecerunt.

Ecquis enim majori eruditionis aut honestatis cujuslibet laude societatem hanc unquam exornavit, quàm *Gulielmus Gibbons*? Præsignis ille fenex; in Artis professione candidus & apertus; in studiis indefessus; literarum & literatorum, & suorum *Oxonensium* amantissimus; in praxi Pietatis & Medicinæ simul exercitatissimus; erga pauperes maximè beneficus; in toto vitæ cursu verè Christianus; moribus antiquis, hoc est, optimis, & quo vix superiorem, inter eos quibuscum inclaruit, repertum iri confido, paucissimos certè pares.

Proximus sese offert, Vir & naturâ admirabili, & ingenio peracri, & doctrinâ eximiâ, & Genio loci, in quo enutritus est, abundans, *Johannes Freind*, *Iapis* ille alter,

Cui suas artes, sua dona lætus,

Et

*Et lyram, & venæ salientis iētum
 Scire concessit, & celerem medendi
 Delius usum.*

Hinc, non in suâ modò Arte, sed omni politiore elegantia excultus, & cum optimis doctissimisque quibusque versatus, nil mirum si in re Medicâ scriptis exornandâ non minus accuratus fuerit, quàm in eâ exercendâ felix, sique nihil prius habuerit quàm ut suus honos, tùm Collegio, tùm utilissimæ nostræ scientiæ constaret, donec in principem Medicorum fermè euectus, perpetuis studiis, laboribus, vigiliis, itineribus exercitus, ex immodicâ fatigatione, (ut notissimis in unaquaque professione sæpè accidit) morbo correptus, triste sui desiderium reliquit.

Nequè verò hic prætermittendus est *Richardus Hale*, qui quanquàm primo intuitu, ut ii plerumque qui maniacorum curam aliquamdiu habent, quadantenùs asper, non illo tamen quifquam benignior, amicior, doctior, aut melior: Eâ quippe comitate & integritate ut relligio sibi fuerit alios in errorem ducere, eâ etiam sapientiâ atque eruditione quæ sibi ab aliquo imponi nul-

latenùs

latenùs paterentur ; fingulari amore in viros fuæ
 Professionis ; multi in illâ nominis, eamque
 adaugere & exornare omni ratione contendens ;
Academicorum honorem atque commodum præ-
 cipuè promovens ; dignitati & utilitati hujus Col-
 legii animitùs prospiciens, & legatis quingentis
 libris pro coemendâ supellectile literariâ, illud
 munificè ditans ; tam probus denique tantusque,
 tam in arte fuâ, quàm cæteris vitæ muniis, ut
 illius lethum fuerit, juxta ac illud *L. Crassi* apud
 Ciceronem*, *acerbum suis, luctuosum patriæ,
 grave bonis omnibus.*

Hisce præclaris exemplis excitati, illorum ve-
 stigiis, *Collegæ ornatissimi*, feliciter infistatis.—
 Studio igitur in quo estis, incumbite, & in re Me-
 dicâ promovendâ omnibus nervis elaborate. Tri-
 buatis huic quantum temporis poteritis ; poteritis
 autem, pro maximâ parte, quantum velitis ; vix est
 quisquam è nobis quin illi interdum, ex insperato,
 fat suppetit otii. Quantò plus præstamus in eru-
 ditione, tantò magis aliquandò existimabimur :
 Imperitia autem, quemadmodum annotavit
 parens,

* *Libr. 3^{tio}. De Oratore.*

parens noster *, malus thesaurus, malæque opes reconditæ pro iis qui eam possident; timiditatis enim & audaciæ nutritrix est, quarum hæc Artis ignorationem, illa impotentiam arguit. Artem nostram *Apollineam* omnimodè honestate; dignitatem vestram omni studio tuemini; honori & utilitati Collegii in omnibus rebus consulite; Matris communis, h. e. *Academiæ utriusque*, amorem servate, & ita tandem, quantum vos curæ & beneficentiæ majorum nostrorum debetis, tantum vobis, serò precor, debituri sunt posteris.

* Hippocrates. Pag. 2.

Ἡ δὲ ἀπειρία, κακὸς θησαυρὸς, καὶ κακὸν κεμήλιται τοῖσιν ἔχουσιν ἀτέλει δειλὴς τὸ καὶ δρασύτης τιθήνη. δειλίη μὲν γὰρ ἀδυναμίην σημαίνει, δρασύτης δὲ, ἀτεχνίην.

